

odkoupil *Vzdělávací sbor*. První představení U Slámů, poté v hotelu Záloužna, Beránek, U Dontů, v Lukavci, Újezdě Podhorním, v Holovousích aj. Na repertoáru Oldřich a Božena, Doktor Faust, Loupežníci na Chlumu... LD záhy zaniklo. Před 1914 učitelky Fr. Mikšová a Vinklerová našly toto divadlo špatně uložené v Daliborce, obnovily je, a daly 1919 podnět k ustavení *Družiny přátel LD*, sledující pedagogické cíle. 1920 se hrálo v Daliborce, potom v měšťanské škole, poté U Votýpků na Špici (Mikšová, Sehnalová, Buřilová, Pazourková, Vinklerová). Širší repertoár, Princezna Pampeliška, Drimlovy hry. Nové Alšovo divadlo, vytvořené truhlářem Majorem. Další loutky Havlas. 1924 LD v nové Husově opatrovně (Husův dětský dům), zde prostorný div. sál, Začarovaný les (Schmoranz). Původní menší scéna darována do Nemajova. Soubor činný i 1934, člen Loutkářského soustředění při Masarykově lidovému ústavu v Praze a člen mezinárodní loutkářské organizace Unima. 1950 v OB. V 60. letech součástí JKP. 1976 ved. Z. Janovská, 1978 nehráli, 1979 obnovena pravidelná představení, marionety. 1981-1990 účast na okr. přehlídkách ve Valdicích, Hořicích a Libáni. Od r. 1989 název *LS SKP Zvonek*, ved. Květa Jínová. 1991-1999 účast na kraj. přehlídkách v Lomnici a Hradci Králové, celkem 7x. Od 1991 vlastní dramatizace textů i úpravy loutkových her, např. Pasáček vepřů, Sněhová královna, O pejskovi a kočičce (J. Čapek), Sněhurka (M. Mašatová), Černý mstitel (Cinybulk), spodové loutky. LS Zvonek i 2000. 1996 v KD Koruna *Divadélko mladých HREJSI*, kombinace loutkového, činoherního a tanečního divadla.

INFORMACE pro MČAD Jan Merta. Rkp. 2001. PC ART. ČČAD, s. 99, 138, 392; obr. s. 100: Sériová výroba loutkového divadla podle návrhu Mikoláše Alše, *Hořické hračkářské družstvo*, 1911; Novák, s. 18. BUŘILOVÁ, L.: O vzniku loutkového divadla v Hořicích. L 1925/26, č. 5, s. 90. DUNDA, Jan: Loutkové divadlo v Hořicích v Podkrkonoší. Hořice v Podkrkonoší. Město a okres. Díl I. Vydal F. Mann jako 12. sv. Knižovny národohospodářských informací. 1934, s. 38-40. MIKŠOVÁ, Fr.: Loutkové divadlo v Husově dětském domě v Hořicích. L 1925/26, č. 5, s. 93.

HOŘICE NA ŠUMAVĚ, o. Český Krumlov

Tvrzení, že hořické pašijové hry mají starou tradici, vycházející od vyšebrodských cisterciáků ve středověku, není prokázáno. Místní tradice zač. 1816, kdy tkadlec Paul Gröllhessel uvedl se sousedy hru Utrpení a smrt našeho Pána Ježíše Krista, truchlohru o pěti jednáních s předebrnou, k níž zpracoval text podle Kochemova Velikého života... Ježíše Krista v němčině. Tak ji hráli do 40. let 19. stol. v postním a velikonočním čase ve svých civilních šatech. Krumlovský profesor J. J. Ammann připravil jejich novou úpravu a inscenaci, pro kterou postaven Pašijový dům s jevištěm a hledištěm.

1893 zah. stavbu za 75 000 zlatých. Dřevěná budova s 32 vchody pro 1500 sedících a 500 stojících diváků. Jeviště s několika galeriemi, elektrické osvětlení, množství pečlivých dekorací. Původní lidovost postupně nahrazována velkolepostí. Až 300 účinkujících, 50 textových rolí, doprovod orchestru, třicetiletý ženský pěvecký sbor, též varhany. Představitelé hlavních rolí se přes rok neholili a nestříhali. Role bývaly dědičné. Představení trvalo 5 hodin, hrál se Starý i Nový zákon. Přestávka mezi nimi 2 hodiny. Až do 1938 každou sobotu a neděli, od května do září. Hosté z Rakouska, Bavorska, Pruska. Za sezonu až 40 000 hostů. Zde se pašijové hry hrály 56 let, německy.

1893 premiéra, v níž hráli domácí občané. 1894 nová úprava textu hry P. K. Landsteinera, která získala církevní aprobaci. 1896 tu američtí filmaři natočili jeden z prvních hraných filmů Passion play. Cykly představení se hrály německy v letech 1893, 1894, 1895 (zájezd do Prahy), 1898, 1903, 1908, 1912, 1915, 1919, 1923,

1928, 1930, 1933, 1936, další představení 1938 zakázána. Po 1945 noví čeští občané navázali na tradici, ke spolupráci pozván

287 / Německé kořeny tradice hořických pašijových her.

i E. F. Burian, odmítl. Redukovaný text nově J. Melka. Hrálo se pouze 1947 a 1948, další představení zakázána, chátrající Pašijový dům zbořen.

1990 Společnost pro obnovu pašijových her v Hořicích, Premiéra nové fáze života hořických pašijí 1993. Nový text Jindř. Peka, r. Ant. Bašta, hudba Jar. Krček, nazpívala Musica Bohemica, v přírodním divadle (návrh L. Pánek). Každoročně řada představení, jako Kristus místní rodák M. Fejřárek, s lidmi z obce a okolí.

288 / Budova divadla pro původní provedení pašijových her.

1996 ocenění Za rozvoj místních občanských aktivit nadace Patria a Místo v srdci. 1999 Pašijová společnost v kontaktu s 50 pašijovými společnostmi v Evropě, v nichž je zvykem předávání rolí z generace na generaci.

1946 zal. SDO Šumavan, od 1951 jako DO JZD, zanikl.

Vzhledem k tomu, že do dnešního dne nedošlo od Vás oznámení o tom, že SDO Šumavan se včlenil do JZD v Hořicích přesto, že jste se zavázal tak učiniti do 5. 1. 1951, žádám Vás, abyste předemtné oznámení zaslal po obdržení tohoto přípisu do tří dnů zdejšímu úřadu. Z dopisu ONV předsedovi spolku Šumavan 17. 1. 1951.